

Anotace

Ve své práci jsem se zaměřil na otázku vztahu člověka v Americe v desetiletích po druhé světové válce nejen k vlastní identitě, k mýtům Divokého západu, ale i ke konzumní společnosti. Tyto aspekty jsem porovnal v dílech dvou amerických dramatiků Sama Shepada a Davida Mameta, kteří se podobnými otázkami v 60. a 70. letech 20. století zabývali ve své tvorbě. V teoretické části jsem se zabýval rozvojem amerického divadla mimo Broadway. Psal jsem o třech významných divadelních souborech tohoto období, jakož i o rozdílech v jejich přístupu. Komparaci děl autorů jsem založil na teorii performance, jejímž hlavním představitelem je Richard Schechner a na teorii J. L. Austina, tzv. „performatives,“ to jest slov, která vyjadřují konání. V této kapitole jsem se též zabýval otázkami rituálů a mýtů v postmoderní společnosti, kde jsem vycházel především z díla Victora Turnera a Marie Maclean. Dvě hlavní kapitoly mé práce se věnují porovnání dvou her od každého z autorů právě s ohledem na to, jak Shepard a Mamet staví otázku rituálů a mýtů. Ty jsou v moderní době stále více považovány za nepostačující, zevšednělé až přímo zavádějící. Postavy v jejich hrách se tak z různých důvodů nedokáží vyrovnat se společností, jsou na jejím okraji a nemohou najít cestu zpět. Na základě porovnání děl jsem dospěl k závěru, že i když se po formální stránce hry obou autorů liší, jejich pozornost se soustředí na člověka (u těchto dvou autorů často na muže), který po období nadšení z konce války a napětí 60. let nedokáže sám před sebou určit, kým je. Hlavní rozdíl mezi autory z tohoto pohledu je v tom, že zatím co Shepardovy postavy jsou snílci neschopní fungovat, Mametovy postavy jsou kruté, ale vnitřně rozervané, a jejich tragédie spočívá v neochotě připustit si vlastní slabost a tedy v nemožnosti nápravy.

Klíčová slova: identita, rituál, moderní mýtus, Shepard, Mamet, Off-Off-Broadway